

látky všech druhů, sukna atd. a »obchodem modním zbožím« následovně obchod s takovým zbožím. S tím souhlasí starší nařízení, která obchodníkům modním zbožím přidělují též obchod modním zbožím ozdobným. Kupci, kteří živnost ohlásili toliko jako obchod modním zbožím, jsou dle § 38 odst. 2 živ. ř. toliko k obchodu modním zbožím oprávněni (obch. a živn. kom. ve Vídni). Obchodníky modním zbožím sluší rozuměti obchodníky, kteří se zabývají nejen prodejem moderních látek, nýbrž i obchodem hotovými částmi oděvu modě podléhajícími všeho druhu. Obchodník modním zbožím jest oprávněn, jak se samo sebou rozumí, toliko k prodeji nikoli však k výrobě (obch. a živn. kom. v Brně). Obchodník zbožím soukenným a modním nemá práva přijímati objednávky na oděv, který má býti teprve zhotoven, a k tomu účelu bráti míru, třeba práci přenechával oprávněným krejčím (obch. a živn. kom. v Budějovicích, v Praze). Na základě starých nařízení a zvyklostí náleží v obor obchodu zbožím modním každý oděv modě a vkusu podléhající. Obchodník modním zbožím smí tudíž také prodávati rukávníky a čepice (obch. a živn. kom. v Budějovicích), rovněž kápě plyšové i z kožešiny zhotovené (obch. a živn. kom. v Brně, a deštníky i slunečníky (obch. a živn. kom. v Praze), konečně i prádlo a potřeby toaletní (obch. a živn. kom. v Budějovicích).

Obchod zbožím osadnickým.

Dle stávajících ustanovení a zvyklostí vztahuje se obchod tento na všechny druhy léčiv a barviv jako: semen, kořenů, zelin, květů, dřev, kor, listů, hub, klovatin, pryskyřic, terpentínu, nerostů, hornin; chemických přípravků, solí, trestů, balsámů, likérů, vonných octů, šťávy citronové, tuků, rybích tuků, vosku, medu, čerstvých, sušených a zavařených plodin, cukru, kávy, čaje, kakao, vanilky, čokolády, cukrovaného ovoce, všech druhů koření, oleje olivového a lněného, ryb, sýra a pod. (dobrodání obch. a živ. komory v Lublání). Rozdíl mezi prodejem zboží osadnického a obchodem zbožím tímto činiti nelze, neboť živ. řád nerozlišuje »obchod« od »prodeje« (roz. mín. vn. ze dne 2. března 1887 č. 2449). Tento rozdíl činí pouze zák. ze dne 23. června 1881 č. 62 ř. z. ve příčině nápojů lihových. Každý obchodník zbožím osadnickým jest sice oprávněn kupčiti tuky a předměty spotřebnými jako uzeným masem, uzenicemi a pod., nepřisluší mu však oprávnění toto zboží vyráběti. Prodej masa surového podléhá úřední prohlídce a tudíž schválení místního úřadu (obch. a živ. komora v Celovci). Obchodníkům těmto přísluší též prodej lihových nápojů v zapečetěných láhvích, ovšem jen tehdy, zapraví-li dávku zák. ze dne 23. června 1881 č. 62 ř. z. stanovenou, dále drobný obchod petrolejem a pivem v láhvích. Též prodej cukrovinek ode dávna obchodníkům zbožím osadnickým příslušel. (Viz sbírku Freyovu a Mareschovu, Vídeň 1894, č. 968). Dle seznamu mín. obchodu navrženého vztahuje se obchod zbožím osadnickým na tyto předměty: jižní plodiny, oleje a tuky, ryby a výrobky z nich, výrobky zemědělské a moučné, ovoce, semena, lučebné látky pomocné a výrobky báňské, pryskyřice a chemické výrobky, barviva, barvy hlinité a lučebné, svíčky, mýdlo, nápoje a lihoviny, předměty spotřebné a lahůdky, zápalky. Seznam tento není však ještě konečně stanoven.

Obchod zbožím ozdobným náleží ke svobodným živnostem. Zbožím ozdobným vyznačujeme druhy zboží, které neslouží potřebám nutným, nýbrž, jakožto předměty přepychové spíše ozdobě, okrase neb úpravě. Obchod tento bývá též označován jakožto obchod zbožím krátkým,

t. j. různými výrobky průmyslovými, které se neprodávají ani na váhu ani dle míry a často jsou totožnými s předměty ozdobnickými. Obchodníkům zbožím ozdobným příslušelo již ve starší době na základě živnostensko-právních předpisův oprávnění, aby měli na skladě všeliké zboží náležející k t. zv. zboží norimberskému, jakož i všechny druhy zboží kramářského, náležící sem zvláště všeliké drobné zboží, které se vyrábí z ocele a jiných kovů, jakož i z kovových směsí, dále i z kamene, želvoviny, perleti, kosti, rohu, slonoviny, papíru, kůže, dřeva, skla, porcelánu, perli, hedvábí, sametu a plyše, tudíž veškeré druhy zboží přepychového a kramářského, věci k ozdobě, dále zboží košíkářské, dětské, karnýsové (římsové), svinovací záclony do oken a dveří, obrazy, pozlacené lišty, konvice, lampy a jejich části, zboží soustružnické všeho druhu, kaučukové, hliněné, slaměné a jehlářské zboží, hračky dětské, nožířské zboží, hřebeny a kartáče, předměty toaletní. Objem obchodu zbožím ozdobným nelze přesně vymeziti. Tak zvláště dlužno přihlížeti k tomu, že potřeby venkova často nutně toho vyžadují, aby obchodník zbožím ozdobným ve příčině rozšíření svého skladu zboží volněji si vedl, protože na venkově jednotlivé živnosti nejsou v té míře a v tom rozsahu zastoupeny, jak to ve větších městech bývá. Byť i dle řečeného nedaly se stanoviti přesné hranice pro objem těchto živností, mohou nicméně četná dobrozdání jednotlivých obchodníků a živnostenských komor, jakož i ostatních živnostenských činitelů v ohledu tom mnohá objasnění podati:

1. Přepychové zboží košíkářské jest předmětem obchodu se zbožím ozdobným, nikoliv však obyčejné zboží košíkářské (dobrozd. obch. a živ. komora plzeňská, linecká, opavská).

2. Obchodníci zbožím galanterním a drobným mají právo chovati na skladě nádoby hliněné, porcelánové a skleněné (obch. a živn. komora vídeňská).

3. Ježto obchod zbožím ozdobným jest na roveň postaven obchodu zbožím norimberským, kterýž zahrnuje též obchod zbožím kramářským, z papíru vyrobeným, jest též obchodník galanterní oprávněn, vésti obchod zbožím papírovým, jako papírem listovním a psacím, obálkami a gratulačními listy (obch. a živ. komora linecká).

4. Obchodníci zbožím ozdobným směji prodávati skleněné zboží, jako náhrobní svítilny, zrcadla, petrolejové lampy, skleněné cylindry, broušené zboží skleněné a porcelánové (obch. a živn. komora opavská).

5. Nejsou však oprávněni ku prodeji obyčejných čepic, nejsou tyto předměty zbožím přepychovým, ovšem ale ku prodeji t. zv. cestovních čepic jakožto příslušenství cestovních potřeb (obch. a živn. komora chebská).

6. Obchodníci zbožím ozdobným nesměji kupčiti hudebními nástroji, protože tyto předměty nelze zařaditi mezi věci přepychové, ovšem ale ku prodeji malých zvukových nástrojů, které slouží za hračky dětem, jako dětských trubek a píšťalek a podobných věcí (obch. a živ. komora liberecká).

7. Obchodníci zbožím galanterním nejsou oprávněni ku prodeji rukaviček (obch. a živ. komora brněnská, plzeňská, liberecká). Pražská obchodní a živn. kom. vyslovila se opáčně.

8. Slunečníky a deštníky náležejí následkem dlouholetého zvyku ku předmětům ozdobným (obch. a živn. kom. celovecká).

9. Ježto obchod zbožím ozdobným pojímá v sobě jen prodej zboží drobného, nenáleží k němu dámské klobouky a dámské zboží okrasní; takové zboží okrasní řadí se částečně mezi prádlo, částečně mezi modní zboží, a mohou jím obchodníci zbožím drobným jen tehdy kupčiti, jestliže zároveň podobný obchod ohlásili (obch. a živn. komora vídeňská).

10. Rovněž není možno obchod galanterní na prodej šatstva a obuvi rozšířiti. Jenom obchod předměty trikotovými jest dle stávající všeobecné zvyklosti obchodníkům galanterním dovolen.

11. Obchodníci zbožím ozdobným nejsou oprávněni míti na skladě zboží kožešnické, jako rukávničky, kožešinové límce a čepice. Toto zboží podléhá, jako většina jiných předmětů, živnosti oděvní, modě a spadá tudíž v rámeček té kategorie obchodní živnosti, která se zabývá prodejem modních předmětů (obch. a živn. komora vídeňská, brněnská, opavská).

12. Zboží optické není předmětem obchodu galanterního a nemůže se tudíž obchodníkovi zbožím ozdobným uděliti právo, aby obchodoval brejlemi (okuláry), které teprve v poslední řadě jsou předměty ozdoby a okrasy (obch. a živn. kom. liberecká).

13. Jest dávnou zvyklostí, že v obchodech galanterních prodávají se též mýdla a voňavky; zvyk tento jest jen potud oprávněn, pokud voňavky náležejí ku zboží přepychovému (obch. a živn. kom. inšprucká).

14. Nepatří jim prodej plstěných a soukenných střeviců (obch. a živn. kom. budějovická). V opačném smyslu vyjádřila se obch. a živn. kom. pražská, opavská, chebská.

15. Obchod prádlem nepatří v obor obchodu ozdobnického (obch. a živn. kom. pražská a budějovická).

Obchod zbožím smíšeným.

I. Pojem.

Obchod tento vztahuje se na zboží nejrůznějšího druhu, jehož prodej není vázán koncesí. Vyskytuje se od nejstarších časů hlavně na venkově, kdež jeví se býti nutnou potřebou.

II. Objem tohoto obchodu jest velmi sporným. Především nastává otázka, je-li živnost tato totožnou se živností v § 38 odst. 1. živ. ř. uvedenou, kteráž opravňuje majitele kupčiti všemi druhy zboží, které nejsou vázány zvláštní koncesí. Ohledně této otázky různí se obchodní komory ve svých dobrozdáních, takže nelze ji určitě rozhodnouti. Tolik jest pouze jisto, že obchod zbožím smíšeným má asi též objem, jako obchod zbožím osadnickým na venkově. Leč z pravidla přiznává se obchodům těmto živnostenské oprávnění objemu daleko širšího, neboť obchodům těmto dopouští se, aby byly zařízeny tak, aby potřebám venkovského obyvatelstva ve příčině zboží úplně vyhovovaly.

1. Obchod zbožím smíšeným vztahuje se z pravidla jen na obchod drobný. Naproti tomu jest obchodníkům těmto dovoleno provozovati obchod komisionářský a zasílatelský, jakož i potravinu všeho druhu prodávati. Sporna je otázka ve příčině prodeje dříví a uhlí. Obch. a živn. komora v Brně vyslovila se záporně.

2. Zboží střížné. Obch. a živn. komora v Plzni odpírá obchodníkům zbožím smíšeným právo, prodávati zboží střížné tam, kde se zdaněné sklady se zbožím druhu tohoto nalézají. Naproti tomu přiznává obch. a živn. komora